

begyndelsen af høståret. Endelig fandt han, at bestemmelsen i lovforslagets § 8, stk. 5, om regulering af basisprisen, når flæskepriserne faldt, var uheldig, idet bestemmelsen alene virkede som beskyttelse for de store svinefabrikker.

H. C. Toft (KF) mente ikke der henset til den igangværende udvidelse af svineproduktionen var grundlag for at fremsætte forslag om en uændret videreførelse af den gældende kornordning. Dels burde forslaget have været fremsat på et tidligere tidspunkt, dels burde det have indeholdt højere basispriser på foderkorn end de hidtil gældende og desuden have været kombineret med de månedlige tillæg til basisprisen, som var indeholdt i kornloven for 1962-63. Også han fandt bestemmelsen i lovforslagets § 8, stk. 5, urimelig og mente, at denne bestemmelse vedrørende nedsættelse af basisprisen ved faldende flæskepriser burde udgå af lovforslaget. Endelig mente han det nødvendigt at hæve priserne på rug og hvede, såfremt hans partis ønske om højere basispriser på foderkorn skulle blive imødekommet, idet priserne på brødkorn og foderkorn måtte stå i et sådant indbyrdes forhold, at der ikke gennem prisforskellen animeredes til en urimelig stor produktion af brødkorn, som der ingen brug var for til menneskeføde.

Jens P. Jensen (RV) fandt de gældende priser på såvel brødkorn som foderkorn rimelige og kunne under hensyn hertil tilsige lovforslaget sit partis støtte.

Morten Lange (SF) fandt ikke, at en kornlov betød nogen større fordel, hverken for dansk landbrug eller for samfundet som helhed. Efter hans opfattelse måtte kornordningen og specielt dens brødkornsafsnit betragtes som højst urationel. I øvrigt kunne en tiltrængt forbedring af brødkvaliteten tilvejebringes, såfremt man i højere grad kunne importere brødkorn fra udlandet.

Den af landbrugsministeren foretagne henvisning til helhedsløsningen kunne ordføreren for socialistisk folkeparti ikke acceptere, idet han påpegede den glædelige udvikling i landbrugets eksportpriser.

Heller ikke *Mose Hansen* (Uafh) kunne anbefale den foreslåede uændrede forlængelse af kornloven. Efter hans opfattelse havde landbruget haft berettigede forventninger, dels om at brødkornprisen ville blive hævet i takt med de stigende omkostninger, dels om at foderkornprisen ville blive hævet op i nærheden af prisen for brødkorn, hvorved man ville opnå en bedre fordeling mellem brødkorn og foderkorn i sædskiftet og samtidig en besparelse for staten på brødkornordningen. Ligesom ordførerne for venstre og det konservative folkeparti ønskede han bestemmelsen i lovforslagets § 8, stk. 5, om nedsættelse af basisprisen på foderkorn ved faldende flæskepriser strøget af forslaget.

I den af udvalget afgivne betænkning stillede et *flertal* (social-